

selvint, som Forretningsregulativet forudsætter maa og skal drages, og at det ikke altid er saa let at afgjøre, hvorvidt de Enkeltheder, som anføres, kunne tjene til at belyse Lovens Principer; men jeg har dog troet, inden jeg giver Ordet til nogen Anden, at burde henstille til vedkommende Talere, isærveien at overveie, om det, som de agte at fremsføre, maaskee ikke rettere kunde finde sin Plads ved Sagens anden Behandling.

Jeg skal derefter give Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste District (Ottefen).

Ottefen: Da jeg omtrent kan slutte mig til, hvad de foregaaende ærede Talere have anført om Forholdet imellem Land og Kjøbstad, vil jeg for en Deel kunne indskrænke, hvad jeg ellers havde ønsket at sige. Jeg seer nu meget godt, at der i det forelagte Lovudkast er taget Hensyn til dem, som eie mindre Hartkorn; og det er jo en Ting, som i vore Dage har meget at betyde, at tale de Ringeres Sag; men, da vi i disse Dage have talt om Hartkornets lige Betsatning, maa jeg dog formene, at disse to Spørgsmaal maaskee kunne veie op imod hinanden. Jeg skulde derfor ikke have Noget imod, at netop de 2 og 4 Skpr. Hartkorn, sit det Samme at svare som det andet; thi, naar det ikke var en Krigsffat, som der taltes om, saa vilde det ikke falde mig ind; men det er en almindelig Kjendsgjerning, at, naar en Krigsffat skal svares, saa er det ikke mere byrdefuldt for det mindre Hartkorn end for det større at udrede en saadan. Det har netop viist sig, navnlig i den Egn, hvor jeg er fra, at de Menneffer, som kunne arbejde for Andre, have i Krigsffat svaret omtrent, hvad de kunde tjene ved een eller to Dages Dagløn. Dertil kommer, at det slet ikke er sagt, at det er en fattig Mand, fordi han eier det mindre Hartkorn; thi, hvis han selv eier sit Huus, saa vil det ikke være Meget, at opoffre et Par Dages Arbejde paa denne Krigsffat; og, dersom han ikke eier det, men har 3 à 400 Rbd. Gjæld i det, saa er det sølgellig Creditor, der maa svare Skat, og jeg veed ikke, hvorfor denne Creditor, som har Penge i et lille Huus, skulde have mere Fordeel end den, som har sine Penge i en Gaard; og derfor mener jeg, at

det ikke vilde blive synderlig byrdefuldt om Hartkornet blev ligelig beskattet. Man kan vel sige, at, naar Regjeringen kan undvære en Skat, saa er det ligemeget; thi man seer jo, at Regjeringen gjør Afkald paa disse Skatter; men jeg skulde dog mene, at Statskassen godt kunde taale, hvad den kunde faae. Nu i Henseende til Landet, saa kan der ikke stiges Meget om Skattens Størrelse; thi det er jo en afgjort Sag, at Regjeringen ikke udsriver en Krigsffat, med mindre den har det nødigt, og da Landet nu er beskattet paa samme Maade, som isfor, med Undtagelse af den Moderation, som er skeet med Geistlighedens Hartkorn, saa seer jeg ikke, at der kan være Meget at sige i den Henseende. Naar man derimod paalægger en Skat, og denne engang har gjort sig gjældende, og der senere kommer en Forhøielse paa en Branche og ikke paa en anden, saa er det, som de foregaaende Talere have sagt, Noget, som jo altid falder byrdefuldt. Vi maae derfor ønske, at der kunde komme en Tid, da Kjøbstæderne og Landet kunde slutte sig sammen; men, faae vi ikke en Skattebasis opstillet saaledes, at man nogenlunde er enig om, hvad Kjøbstæderne have at svare ligeoverfor Landet, saa er jeg hange for, at det ikke vil blive til nogen Enighed mellem Kjøbstad og Landet, og, naar vi derfor see, at Summen bliver $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$, saa forstaaer jeg slet ikke, hvorledes man kan tænke sig Forholdet saaledes, at Kjøbstad og Land kunde smelte sammen. Da nu Kjøbstæderne ikke ere saa stærkt repræsenterede her i Salen, kunne vi ikke gjøre Andet end fore Ordet frem; saa faaer det at virke, som det kan. I Henseende til Forholdet i Kjøbstæderne, da er det jo det samme Sted, som jeg før har omtalt, og som jeg altid maa tale om, naar der er Spørgsmaal om Skattefordelingen. Her er det, jeg maa omtale de specielle Forhold, der finde Sted i Fredericia, uagtet den ærede Formand har gjort opmærksom paa, at her kun er Tale om de almindelige Principer, men jeg maa gjøre det netop, fordi de almindelige Principer kun kunne belyses derved, at jeg viser, at Fredericia ikke egner sig til at blive beskattet efter Folkemængden, og det er derfor, at jeg vil bede den ærede Forsamling om at taale, at jeg udtaler nogle Ord i denne